

Képviselői önálló indítvány

**2009. évi törvény
A magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény módosításáról**

1. §

(1) A magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény (a továbbiakban: Áptv.) 4. § (3) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdés *b)* és *d)* pontjában meghatározott feltételek fennállása esetén – kérelmére – kedvezményesen honosítható az a nem magyar állampolgár, aki vagy akinek felmenője magyar állampolgár volt, és magyar nyelvtudását igazolja. A magyar állampolgárságú felmenőtől és a magyar nyelvtudás igazolásától kiskorú tekintetében el lehet térni, ha a honosítását a szülővel együtt kéri, vagy szülője a magyar állampolgárságot megszerezte.”

(2) Az Áptv. 4. § (5) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(5) Az (1) – (2) és (4) bekezdésekben meghatározott időtartamú, folyamatos magyarországi lakóhelytől a kiskorú tekintetében el lehet térni, ha a honosítását a szülővel együtt kéri, vagy szülője a magyar állampolgárságot megszerezte.”

2. §

Az Áptv. 7. § (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) A honosított, illetőleg a visszahonosított (a továbbiakban együtt: honosított) személy választása szerint állampolgársági esküt vagy fogadalmat tesz. Az esküt vagy a fogadalmat a honosított a lakóhelye szerint illetékes polgármester előtt, illetve a 4. § (3), (6) és (7) bekezdésének hatálya alá tartozó honosított a polgármester vagy a magyar külképviselet vezetője előtt teszi le. A cselekvőképtelen személy nevében az esküt vagy fogadalmat a törvényes képviselője teszi le.”

3. §

Az Áptv. 16. § (1) bekezdésének helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) A honosítási okiratot a miniszter 15 napon belül megküldi a kérelmező lakóhelye szerint illetékes polgármesternek, a 4. § (3), (6) és (7) bekezdése alapján honosított esetében a polgármesternek vagy diplomáciai futár útján a magyar konzuli tisztviselőnek.”

4. §

Az Áptv. 17. § (2) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(2) A miniszter a 6. § (1) bekezdésében foglalt előterjesztést honosítás esetén két hónapon belül, visszahonosítás esetén pedig egy hónapon belül nyújtja be a köztársasági elnöknek. A miniszter egy hónapon belül tesz javaslatot a köztársasági elnöknek a lemondás elfogadására, vagy hozza meg a 8. § (3) bekezdése szerinti határozatot.”

5. §

(1) Az Áptv. 19. § (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) A magyar állampolgárság megszerzésével kapcsolatos adatszolgáltatást – beleértve a 14. § (1) bekezdésében és a 20/A. §-ban meghatározott adatokat is – az állampolgársági eskü vagy fogadalom letételének helye szerint illetékes anyakönyvvezető, illetve a 4. § (3), (6) és (7) bekezdése alapján honosított esetében az állampolgársági eskü vagy fogadalom letételének helye szerint illetékes anyakönyvvezető vagy a magyar konzuli tisztviselő teljesíti más anyakönyvvezetőnek, a polgárok személyi adatait és lakcímét nyilvántartó hatóságnak, az idegenrendészeti, a menekültügyi hatóságnak, valamint a Központi Statisztikai Hivatalnak.”

(2) Az Áptv. 19. § (3) bekezdésének d) pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„/(3) Az állampolgársági eljárás során a miniszter/

d) véleményt kérhet a jegyzőtől, a konzultól, a gyámhatóságtól és az idegenrendészeti hatóságoktól, továbbá véleményt kér a rendőrségtől és az illetékes nemzetbiztonsági szolgálattól.”

6. §

Az Áptv. 20/A. § (1) bekezdésének c) pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

/A honosítást, vagy visszahonosítást kérő külföldi egyidejűleg kérheti/

„c) családi és utónevének magyarra fordítását;”

7. §

- (1) Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.
- (2) E törvény rendelkezéseit a kihirdetésekor már folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.
- (3) Ez a törvény a hatálybalépést követő napon hatályát veszti.

Indokolás

A világban és a Kárpát-medencében élő magyarság az elmúlt 20 évben többször megfogalmazta óhaját, hogy az igénylők könnyített eljárás keretében juthassanak magyar állampolgársághoz. Magyarország európai uniós csatlakozását követően mód nyílt rá, hogy az EU több tagállamának és a szomszédos államok gyakorlatát követve úgy módosuljon a hatályos állampolgársági törvény, hogy lehetővé váljon az állampolgárság megszerzése azok számára is, akik nem rendelkeznek állandó magyarországi lakhellyel.

A módosítás által a schengeni rendszer teljes körű alkalmazása mellett is lehetséges a szabad, korlátozásmentes kapcsolattartás Magyarországgal azoknak a magyaroknak a számára is, akiknek jelenlegi állampolgárság szerinti államaik eddig az időpontig nem csatlakoztak az Európai Unióhoz.

A törvénymódosítás kezdeményezői tisztában vannak vele, hogy nem járható út a magyar állampolgárság etnikai alapon történő megszerzése illetve, hogy ki lehessen adni az általánostól eltérő típusú állampolgárságot. De bármelyik közvetlen ágú felmenő magyar állampolgársága az 1879-ben elfogadott állampolgársági törvénytől eredeztetve elegendő jogalapot ad a lemenő állampolgári jogigényének az elismerésére. Ezen belül csak egy alapkövetelményt fogalmaz meg a törvény: a magyar nyelv ismeretét.

A módosítás szerint a magyar állampolgárságra támasztott igényt – a mellékelt bizonylatokkal – be lehet adni Magyarország külképviseletein is. Azt a feltételt, hogy az igénylőnek Magyarországon kell életvitelszerűen élnie, vagy más hasonló megkötést – a büntetőjogi vonatkozásokon kívül – e jogosultakra vonatkozóan a módosítás törli a törvényből.

Hangsúlyozni kell, hogy a törvénymódosítás természetesen nem jelenti az állampolgárság kollektív és automatikus megadását. Ebben semmilyen automatizmus nem létezhet, csak a bejelentett egyedi kérelem alapján lehetséges az igény elismerése.

Az állampolgárságról szóló magyar döntés jogalapja a nemzetközi jogban vitathatatlan: az állam szuverenitása alapján szabadon határoz állampolgársága megszerzésének szabályairól. A szuverenitásból folyó cselekvési szabadság és a vállalt nemzetközi kötelezettségek viszonyára irányadó a szuverenitás – általános jogelvnek minősülő – vélelme.

Az Alkotmánybíróságnak a kettős állampolgárság ügyében tartott népszavazásról szóló határozataiból következik az, hogy kettős állampolgárság létrehozatala elvileg nem ellentétes Magyarország nemzetközi kötelezettségeivel.

Az 1997. évi strasbourggi egyezménynek a diszkrimináció általános tilalmára vonatkozó cikkelyében nem szerepel sem a nyelv szerinti, sem pedig a leszármazás szerinti különbségtétel.

A törvényjavaslat úgy fogalmazza meg a honosítás feltételeit, hogy azok megfelelnek az Emberi Jogok Európai Bírósága által támasztott kritériumoknak. Az nem sérti a diszkrimináció tilalmát, ha a jogilag megnyitott lehetőség dacára csak egy közösség tagjai élnek ezzel. Ennek azonban előfeltétele, hogy az anyagi és eljárási szabályok ugyanazt a mértéket alkalmazzák és a kritériumok ésszerűen teljesíthetőek legyenek.

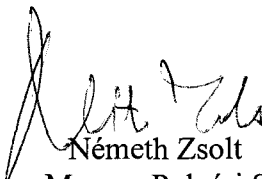
Budapest, 2009. október „12.”

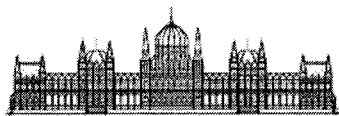
Dr. Semjén Zsolt
Kereszténydemokrata Néppárt

Dr. Simicskó István
Kereszténydemokrata Néppárt

Németh Zsolt
Fidesz – Magyar Polgári Szövetség

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Dr. Katona Béla

az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlés Házszabályáról szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 85. §-a alapján,
„**A magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény módosításáról**” a következő tör-
vényjavaslatot kívánjuk benyújtani.

Budapest, 2009. október „12. .”

Dr. Semjén Zsolt
Kereszténydemokrata Néppárt

Dr. Simicskó István
Kereszténydemokrata Néppárt

Németh Zsolt
Fidesz – Magyar Polgári Szövetség